

บทที่ ๖

สรุป ภาระรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาปัจจัยและเงื่อนไขที่ทำให้บุคคลได้รับภาระยอมรับจากคนในชุมชนให้เป็นผู้นำความธรรมชาติ และเพื่อศึกษาถึง (1) บทบาทของผู้นำความธรรมชาติต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ เน้นที่บทบาทของผู้นำความธรรมชาติที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงจากการเกษตรแบบดั้งเดิม เป็นการผลิต เพื่อ เป็นการค้า (2) บทบาทของผู้นำความธรรมชาติในการจัดองค์กร ในชุมชน และ (3) บทบาทของผู้นำความธรรมชาติในด้านการ เมือง ในขณะที่ชุมชนมีผู้นำอย่าง เป็นทางการแล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - structured Interview or Informal Interview) การบันทึกภาคสนาม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indepth Interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) ได้ทำการวิเคราะห์ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเลี้ยว และนำเสนอในรูปของการบรรยายเป็นหลัก ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถสรุปได้ เป็นประเด็นใหญ่ ๆ ได้ 4 ประเด็น คือ

1. บริบทของชุมชน
2. ภูมิหลังของผู้นำความธรรมชาติ
3. ปัจจัยและเงื่อนไขที่ทำให้บุคคลได้รับภาระยอมรับจากคนในชุมชนให้เป็นผู้นำความธรรมชาติ
4. บทบาทของผู้นำความธรรมชาติต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการจัดองค์กร ในชุมชน

1. บริบทของชุมชน

ปัจจัยพื้นฐานทางค้านลักษณะทางภาษาพบราชการนึงคือหมู่บ้านนี้ ตั้งอยู่ห่างไกลจากอำเภอ ในหมู่บ้านมีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้คนในชุมชนมีภารกิจการผลิต เพื่อกินเพื่อใช้ในครอบครัวมาตั้งแต่แรก เมื่อประมาณ พ.ศ. 2520 กระแสการผลิตแบบทุนนิยม ได้เข้ามาในชุมชน สมาชิกในชุมชนเริ่มทำการผลิต เพื่อตอบสนองความต้องการตลาดภายนอกมากขึ้น ทราบได้จากตัวนี้ของ การขยายพื้นที่ปลูกข้าวโพด เสียงสักว หอมแดง ถั่วเหลือง ทำสวนล้ำไย และลูกจันทน์พืชที่จะปลูก เพื่อใช้บริโภคในครอบครัว เช่น ข้าวไร เนื้องจากข้าวไร ไม่สามารถขายได้ เพราะพันธุ์ข้าวที่ปลูก ไม่เหมาะสมสำหรับการจำหน่าย

ระหว่าง พ.ศ. 2524 – 2535 นับเป็นช่วงวิกฤตทางเศรษฐกิจของคนในชุมชน อันเนื่องมาจากปัญหาด้านค่า ฯ เช่น ราคายาผลิตต่ำ ปัญหาความแห้งแล้ง ผลผลิตเสียหายอันเนื่องจากการระบาดของ โรคและแมลงศัตรูพืช ผลกระทบที่ชุมชนผลิต เพื่อขายอย่างเดียวทำให้วิถีชีวิตร่องคนในชุมชนต้องพึ่งพาตลาดภายนอกยังผลให้ต้องประสบภัยหนี้สิน เมื่อผลผลิตเกิดความเสียหายหรือราคาตกต่ำและเกิดผลกระทบอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา คือการขายที่คืนเพื่อปลดหนี้สิน ทำให้ต้องเปลี่ยนจากอาชีพทำสวน เป็นอาชีพรับจ้างทั่วไป

2. ภูมิหลังของผู้นำความธรรมชาติ

2.1 ประวัติและการศึกษา

ผู้นำความธรรมชาติทั้งสามคน มีทั้ง เพศหญิงและเพศชาย มีทั้งผู้ที่มีอาชีวะและเป็นผู้อ่อนอาชีวะ มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน คือมีทั้งผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษานี้ที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภูมิลำเนาเดิมของผู้นำความธรรมชาติ ไม่ได้อยู่ในชุมชนนี้ แต่ทั้งสามคน ก้าวเดินในภาคเหนือ และได้ย้ายเข้ามาอยู่ในชุมชนพาราเวนในเบญจรงค์ เวลานาน รวมทั้งได้เติบโต งานกับคนในชุมชนและมีที่คืนเป็นของคนเอง ในชุมชน โดยทั้งเจ้าจะตั้งถิ่นฐานที่ภารอยู่ในชุมชน

2.2 ระบบเครือญาติ

ผู้นำความธรรมชาติทั้งสามคน มีเครือญาติที่อาศัยอยู่ในชุมชนเป็นจำนวนมาก ทั้งญาติทางสายตา เอง ญาติทางสามีหรือภรรยาและญาติที่เกี่ยว โยงทางค้านพี่หรือน้องที่แยกครอบครัวออก ไป

2.3 ประสบการณ์วิศว์

ผู้นำความธรรมชาติทั้งสามคน ต่างก็มีประสบการณ์วิศว์และ ใจทัศน์ที่กว้าง ไกล ฝ่าน
กระบวนการ การเรียนรู้ทั้งจากภายนอกชุมชนและภายนอกชุมชนมาก

2.4 ฐานะทางเศรษฐกิจ

ผู้นำความธรรมชาติมีฐานะทาง เศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง และคือ เมื่อเปรียบ
เทียบกับสมาชิก ในชุมชน ผู้นำความธรรมชาติทุกคนมีที่คืน เป็นของคนเอง

3. ปัจจัยและเงื่อนไขที่ทำให้บุคคลได้รับการยอมรับจากคนในชุมชนให้เป็นผู้นำความธรรมชาติ

ผู้วิจัย ได้แบ่งปัจจัยที่ทำให้บุคคลได้รับการยอมรับจากคนในชุมชนให้เป็นผู้นำความ
ธรรมชาติ เป็นปัจจัยใหญ่ ๆ ได้ 3 ปัจจัยดังนี้

3.1 ปัจจัยภายนอกชุมชน

3.2 ปัจจัยภายนอกชุมชน

3.3 ลักษณะเฉพาะของผู้นำความธรรมชาติ

3.1 ปัจจัยภายนอกชุมชน ปัจจัยภายนอกชุมชนที่มีส่วนทำให้บุคคลได้รับการยอมรับจากคนใน ชุมชนคือ

3.1.1 วิกฤตการณ์ของชุมชน

ชุมชนประสบปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาความเดือดร้อนในการดำรงชีพของชาวบ้าน
ซึ่งมักเกิดขึ้นกับลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชน เช่น เกิดความ
แห้งแล้ง ในชุมชน ไม่มีอาชีพเมืองคงคุณ หรือกรดผื้นผลทางการเกษตรภาคใต้ และการ
เพาะปลูกบำรุงรักษาต้องลงทุนจ้างแรงงานและ เครื่องจักรมากขึ้น มีการลงทุนซื้อบุญและสารเคมี
เพื่อบำรุงรักษาพืชผลให้ได้ผลคือและมีการป้องกันกำจัดแมลงและ โรคพืช ในขณะที่บางปีราคาน้ำค้า
การเกษตรบางชนิดตกต่ำ นายทุนเกษตรคลินค้า สิ่งเหล่านี้ทำให้เกษตรกรอยู่ในภาวะการขาดทุน
ก่อให้เกิดปัญหาน้ำสิ่น ชาวบ้านบางคนจำเป็นต้องขายที่เพื่อชำระหนี้สินที่มีอยู่ ผลที่ตามมาคือการ ไร้

ที่อยู่อาศัยและที่ทำการต้องบุกรุกป่าสงวนและเปลี่ยนอาชีพการรับจ้างหัวไป ในสภาวะดังกล่าวผู้นำความธรรมชาติหลายคน ได้มีโอกาสแสดงความเป็นผู้นำของคนอุดมฯ โดยมีการเสนอทางเลือกให้กับชาวบ้าน

3.1.2 ผู้นำที่เป็นทางการขาดความเป็นผู้นำ

เนื่องจากผู้นำที่เป็นทางการทำธุรกิจหลายค้าน ไม่มีเวลาที่จะร่วมกับสมาชิกในชุมชน ที่จะช่วยกันแก้ปัญหาและพัฒนาในชุมชน จึงทำให้สมาชิกในชุมชนเกิดความท้อแท้และเบื่อหน่ายต่อผู้นำที่เป็นทางการ

3.1.3 ปัญหาความขัดแย้งภายในชุมชน

ในชุมชนมีปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งสาเหตุของความขัดแย้ง เนื่องมาจากการแบ่งสรรทรัพยากรของชุมชน ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รวมทั้งผลประโยชน์ทางด้านการเมือง ผู้นำที่เป็นทางการ ไม่สามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง เหล่านี้ได้ แต่ยังทำให้ความขัดแย้งมีความรุนแรงมากขึ้น และฉะนั้น ผลประโยชน์จากความขัดแย้งมา เป็นของคน จึงทำให้ผู้นำที่เป็นทางการ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิก และในขณะเดียวกันผู้นำความธรรมชาติสามารถหาทางออกสำหรับข้อขัดแย้งและสร้างความพอใจให้กับสมาชิกในชุมชน เช่น ปัญหาความขัดแย้ง เรื่องแหล่งน้ำ สมาชิกในชุมชนจึงให้การยอมรับผู้นำความธรรมชาติมากกว่าผู้นำที่เป็นทางการ

3.1.4 ระบบเครือญาติของผู้นำความธรรมชาติในชุมชน

ถึงแม้ว่าผู้นำความธรรมชาติทั้งสามคน ไม่ได้กำเนิดในชุมชนนี้ แต่ได้อาศัยอยู่ในชุมชนนี้มานาน และมีเครือญาติในชุมชนเป็นจำนวนมาก การเริ่มกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้นำความธรรมชาติ จึงเริ่มจาก เครือญาติก่อนแล้วขยายการยอมรับไปยังสมาชิกคนอื่นในชุมชน

3.1.5 ความสัมพันธ์ที่ไม่ลักษณะ ไม่เป็นทางการในการติดต่อกันระหว่างบ้าน

ผู้นำความธรรมชาติมีความสัมพันธ์ และการติดต่อสื่อสารแบบไม่เป็นทางการกับสมาชิกในชุมชน ทำให้เกิดความใกล้ชิด และความไว้วางใจมากกว่าผู้นำที่เป็นทาง

การ ประกอบกับผู้นำความธรรมชาติมีความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกับสมาชิกในชุมชน ทำให้ผู้นำความธรรมชาติมีความสำคัญมากกว่าผู้นำที่เป็นทางการ พื้นฐานความสัมพันธ์ดังกล่าว มีผลทำให้เกิดการยอมรับและทำให้บทบาทของผู้นำความธรรมชาติ เกิดขึ้นซึ่งกันและกัน

3.2 ปัจจัยภายนอกชุมชน ปัจจัยภายนอกชุมชนมีส่วนทำให้บุคคลได้รับการยอมรับจากสมาชิกในชุมชนคือ

3.2.1 นโยบายของรัฐบาล

เมื่อรัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาสินค้า เพื่อการส่งออก ทำให้ภายในประเทศต้องมีการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อส่งออกมากขึ้น เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาลจึงเกิดพืชเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น ข้าว ถั่วเหลือง ข้าวโพด เลี้ยงสัตว์ หมูแดง สมายกในชุมชนห้วยมาลูกพีช เศรษฐกิจเหล่านี้เพื่อการพาณิชย์ เมื่อมีการปลูกพีช เศรษฐกิจมาก จึงทำให้เกิดปัญหาความไม่ได้แก่ ปัญหา โรคและแมลงศัตรูพืชระบาด ราคากตกต่ำ การถูกนายทุนเอาเบรียบ เมื่อชาวบ้านแพชญปัญหาเหล่านี้ ผู้นำที่เป็นทางการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้สิ่งทำให้ผู้นำความธรรมชาติมีบทบาท โดย เกิดขึ้นมา

3.2.2 การยอมรับจากหน่วยงานของรัฐ และนักธุรกิจในชุมชน

การซื้อยาเหลือและการยอมรับจากภายนอกชุมชน ถือ เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้นำความธรรมชาติมีโอกาสแสดงศักยภาพของคนเองออกมา ความซื่อสัตย์ เหลือและการยอมรับจากภายนอกชุมชนมัก เป็นการประสานงานของผู้นำความธรรมชาติ ในการตีงหัวใจภารกิจจากภายนอกเข้ามายังชุมชนของคน ผู้นำความธรรมชาติที่สามารถประสานหัวใจภารกิจจากภายนอกชุมชนมา เอื้อให้กับชุมชนของคน ได้แก่ เป็นผู้นำที่รู้จักภารกิจของชุมชน

การที่ผู้นำความธรรมชาติ เหล่านี้ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกชุมชน เพื่อตีงหัวใจภารกิจต่าง ๆ เข้ามาในชุมชน ได้นั้น ก็ เพราะหน่วยงานภายนอกชุมชนให้การยอมรับผู้นำความธรรมชาติ และผลที่ความภาคือทำให้คนในชุมชนยอมรับและศรัทธาในคุณผู้นำความธรรมชาติ

3.3 ลักษณะเฉพาะคัวของผู้นำความธรรมชาติ

ผู้นำความธรรมชาติคือคนค่ามีลักษณะเด่นเฉพาะคัวของคัว เองที่แตกต่าง ไปจาก
สมาชิกคนอื่น ๆ ในชุมชน คือมีประสิทธิภาพดีวิศวะและ polite ที่กว้าง ความมุ่งมั่นจริงใจทำงานค้าย
ความเสียสละ ความเข้าใจในชุมชน การทำงานแบบไม่สั่งการทำให้ชาวบ้านมีโอกาสเข้ามามีส่วน
ร่วม การเป็นคน อ่อนอ้อมอารี ความเชื่อมั่นในคน เอง ความสามารถในการประสานงานกับบุคคล
นอกชุมชนและกล้าหาญทำสิ่งใหม่ ๆ

4. บทบาทของผู้นำความธรรมชาติในการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการจัดองค์กร ในชุมชน

1. บทบาทในการเป็นผู้นำกลุ่ม

ผู้นำความธรรมชาติจะ เป็นตัวแทนในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานจากนอกชุมชน เพื่อ
ค่อรองผลประโยชน์ให้กับสมาชิก ในชุมชนและมีบทบาทกระตุ้นให้เกิดการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจ เพื่อ
สร้างอำนาจค่อรองกับนักธุรกิจ

2. บทบาทในการเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือภายในชุมชน

พัฒนาให้คืน ปัญหาผลผลิต ปัญหาการขายผลผลิต ให้คำปรึกษาและ ไอล์ เกี้ยวข้อข้อแลกเปลี่ยน
แก่สมาชิกในชุมชน รวมทั้งแนะนำอาชีพเสริมในช่วงของการว่างงาน เพื่อหารายได้มากขึ้นเจือ
ครอบครัว

3. บทบาทในการเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกชุมชน

เพราะผู้นำความธรรมชาติมีความสัมพันธ์ส่วนคัวกับบุคคลและหน่วยงานภายนอกชุมชน จึง
มีบทบาทในการเป็นผู้ประสานงาน และติดตอกับหน่วยงานภายนอกชุมชน ซึ่งอาจเรียกได้ว่า เป็น
บทบาทที่เข้าไปทดแทนบทบาทของผู้นำที่เป็นทางการ เพราะผู้นำที่เป็นทางการ ไม่มีปฏิบัติหน้าที่ใน
บทบาทดังกล่าว

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ แม้ว่าผู้วิจัย ได้สรุปประเด็นครอบคลุมความต้องปรับเปลี่ยนค่าและรากฐานที่สำคัญ ให้เป็นไปตามที่ต้องการ แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่ผู้วิจัยเห็นว่า จะต้องทำความเข้าใจเพื่อจะ ได้ให้เห็นภาพรวมของการวิจัย ในครั้งนี้ได้ลึก เอียงขึ้น

ประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการอภิปรายก็คือ สมาชิกในชุมชนนี้เป็นจำนวนมาก แต่ เพราะเหตุใด สมาชิกส่วนมากจึงให้การยอมรับ ศรัทธาและนับถือ นายทองลัย นายสมรงค์ และนางบัวลอด ให้ เป็นผู้นำความธรรมชาติ และผู้นำตามธรรมชาติ เหล่านี้มีบทบาททางค้าน ให้มั่งคืบการเปลี่ยนแปลง ในชุมชน ถ้าการวิจัยครั้งนี้ไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้คุณค่าทางวิชาการของงานวิจัยนี้ย่อมค้อดคุณค่า

เพื่อตอบคำถามนี้ ผู้วิจัย ได้อาศัยข้อมูลที่กล่าวมาแล้วห้าง硕มา เป็นหลัก ในการอภิปราย และ ได้ศึกษาข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวข้อง เพิ่มเติม เพื่อให้สามารถตอบคำถามดังกล่าว ได้ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยจึง ได้ไว้ เคราะห์ที่ประ เคินที่จะอภิปรายผลคั้งนี้

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่ทำให้ผู้นำความธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากสมาชิกในชุมชน

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ทำให้ผู้นำความธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน สามารถกล่าวได้ว่า แต่ละปัจจัยค่างก็มีอิทธิพลทำให้ผู้นำความธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน เป็นภาระที่จะบอกว่าปัจจัย ใดมีอิทธิพลมากน้อยกว่ากัน เนื่องจาก ในทางปฏิบัติแล้วปัจจัย เหล่านี้ ค่างก็มีความจำเป็น ซึ่งขึ้นอยู่กับช่วงเวลา โอกาส ระยะเวลากำลังและความต้องการที่แตกต่างกันออก ไป จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า หลายปัจจัย ที่ทำให้ผู้นำความธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากสมาชิกในชุมชน ที่สำคัญคือ

วิกฤตการณ์ของชุมชน การขาดภาวะผู้นำและความชัดแย้ง ในชุมชน สภาพการณ์ในชุมชน สร้างความกดคันต่อสมาชิก ในชุมชน ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ส่งผลให้สมาชิก ต้องประสบกับความยากจน อุปนิภัยที่มีหนี้สิน ในขณะเดียวกันผู้นำที่เป็นหัวการ ไม่สามารถแก้ไข หรือหาทางบรรเทาปัญหาคั้งกล่าว ได้ เมื่อสมาชิก ในชุมชนค่างประสบปัญหาและรับผลกระทบจากปัญหา

ร่วมกัน ได้มีสนาซึ่งบางคนในชุมชนสามารถที่จะหาแนวทางช่วยบรรเทาปัญหาเหล่านี้ โดยการแสวงหาทางเลือกใหม่สำหรับชุมชน ในสภาวะที่ประสบกับความกดดันจากปัญหาดังกล่าว ผู้นำคามธรรมชาติจึง เบริจิบ เสนอข้อเสนอแนะ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้นำคามธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากสมานักในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มงคล ค่านธนินทร์ และคณะ (2533) ที่พบว่า สถานการณ์ในชุมชนสร้างความกดดันแก่ชาวบ้าน และผู้นำ ได้แสวงหาทางเลือกทางออกสำหรับชุมชน และมีผลทำให้ผู้นำหั้ง 8 กรณีที่ศึกษา ได้รับการยอมรับจากชุมชน

นโยบายรัฐบาลและอิทธิพลของระบบพันธุนิยม จากที่กล่าวไว้ในเรื่องลักษณะทางเศรษฐกิจของชุมชน จะเห็นได้ว่า เคิมที่สมานักในชุมชนมีการบลูพืชและเลี้ยงสัตว์ควบคู่กันไป การบลูพืชมีทั้งการบลูข้าว ไร พืช ไร และพืชสวน โดยท้าไปจะบลู เพื่อใช้บริโภคในครัวเรือน ส่วนที่เหลือจึงจะนำไปขาย แต่หลังจากที่รัฐบาลได้เริ่มนิยาริสเเพนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาตินับที่ 1 และได้มีการคัดคนเข้าในชุมชนทำให้ระบบพันธุนิยมขยายตัว เข้าในชุมชนอย่างรวดเร็ว สมานักในชุมชน เล็กวิถีการผลิตแบบดั้งเดิม โดยเฉพาะข้าว ไร คนส่วนมากจะเลิกบลูกหินมาผลิตพืชพากษิณย์ชนิดเดียวเพื่อขาย โดยการพึงพาคลาดภายนอก และซื้อข้าวสารมานำบริโภคแทน เพราะประการแรกบลูพืชเศรษฐกิจขยายได้ราคาก็และคุ้มค่ากว่าการบลูข้าว ไร ประการที่สอง พันธุ์ข้าวไรที่บลู ไม่นิยมในการบริโภค การขายและให้ผลผลิตต่อ ทำให้สมานักในชุมชนบลูพืชเศรษฐกิจอย่างเดียวไม่สามารถบลูพืชช่องอย่างอื่น เช่น การบลูพืชสวนหรือข้าว ไร เมื่อคนในชุมชนผลิตพืชพากษิณย์อย่างเดียว ก็ส่งผลให้ภาวะทางเศรษฐกิจของคนในชุมชนต้องหันมาผลิตพืชพากษิณย์ เมื่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมา เช่น ราคាពลัต尼克ต่า ไม่มีผู้มารับซื้อผลผลิต ปัญหาโรคและแมลงศัตรูพืชระบาด ทำให้ประสบภาวะหนี้สิน ผู้นำที่เป็นทางการในชุมชนขาดการรวมกลุ่มในลักษณะองค์กรประจำชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาระบบการผลิต การตลาดและเพื่อ เป็นการสร้างอำนาจคู่รองกับพ่อค้านายทุน ผู้นำคามธรรมชาติจึงเข้ามายืนหนทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแทนที่บบทบาทของผู้นำที่เป็นทางการ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้นำคามธรรมชาติ ได้รับการยอมรับจากสมานักในชุมชน

การได้รับการยอมรับจากองค์กรของรัฐหรือนักธุรกิจเอกชนนอกชุมชน การที่ผู้นำตามธรรมชาติสามารถต่อประسانงานกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนอกชุมชน ทั้ง เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกชนเพื่อคิงทรัพยากรค่าง ๆ เข้ามาในชุมชน ได้นั้น เมื่อพิจารณา เครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคม ที่มีผลต่อการกำหนดพฤติกรรม และบทบาทของผู้นำตามธรรมชาติของชุมชน พบว่าผู้นำตามธรรมชาติ มีความสัมพันธ์ที่มีความหลากหลายอันเนื่องมาจากบทบาทที่มีอยู่ในชุมชน เป็นความสัมพันธ์ เชิงช้อน ทั้ง ในระดับเครือญาติ สมาชิก ในชุมชนและความสัมพันธ์กับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกชุมชน เป็นตัวแทนในการ เชื่อมโยงและติดต่อบริษานงานผลประโยชน์กับพื้นที่ทั้งภายนอกและภายนอกหมู่บ้าน ส่วนสิ่งที่มีการแลกเปลี่ยนจากความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ผู้นำตามธรรมชาติจะ ได้รับตอบแทนจากบทบาท คั่งกล่าวคือ สายสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับสมาชิกภายนอกชุมชน ซึ่งก่อให้เกิดความเชื่อถือซึ่ง กันและกัน การแสดงบทบาทและพฤติกรรมของผู้นำตามธรรมชาติ เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนและตอบแทนผลประโยชน์ที่ก่อ เป็นการลงทุนทางสังคมอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความผูกพันมีศักยภาพ (Commitment) และความผูกพันนี้มีผลลัพธ์ช่วงสั้น เสริมให้เกิดความเชื่อถือและข้อผูกมัดทาง ใจ (Obligation) ที่มีความมากขึ้น ผลกระทบจากการศึกษา พบรากษิณ์ในชุมชนให้ความนับถือผู้นำตามธรรมชาติทางด้านการ เมือง และให้การยอมรับบทบาทของผู้นำตามธรรมชาติทั้ง 3 คน ส่วนผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์จากความสัมพันธ์คั่งกล่าว ไม่ใช่ความคาดหวังหลังจากความสัมพันธ์ที่ปรากฏ ทางด้านลักษณะของการให้และการรับ (Directional Flow) ซึ่งวางแผนที่พื้นฐานการแลกเปลี่ยนนั้น เป็นไปในลักษณะที่ไม่เท่า เทียมกัน คือผู้นำตามธรรมชาติจะ เป็นผู้ให้ผลประโยชน์และความช่วยเหลือค่าง ๆ แก่สมาชิกในชุมชน และแสดงบทบาทเป็นผู้ อุปถัมภ์ นอกจากนี้ความถี่ของความสัมพันธ์ที่ผู้นำตามธรรมชาติ ในการติดต่อบริษานงานผลประโยชน์ ทั้งภายนอกและภายนอกชุมชน จากการศึกษาพบว่ามีความถี่ที่สูง เช่นเดียวกับ พระสงฆ์ในชุมชนมีการ พบประแบบเพชรัญหาอยู่เสมอ และชุมชนมี ขนาดเล็กรวมทั้งความสัมพันธ์กับภายนอกหมู่บ้านเท่าที่ ปรากฏมีความถี่อยู่ในระดับต่อน้ำหนักมาก เพราะ ผู้นำตามธรรมชาติ มีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือนักธุรกิจเอกชนนอกชุมชน และ ได้รับความไว้วางใจกับกลุ่มคนคั่งกล่าว ในการติดต่อบริษานงานและให้ข้อมูลเชิงสาร เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้นำตามธรรมชาติ และสมาชิกในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชาติชาย ณ เชียงใหม่ (2533) ที่ศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของชาวบ้านภาคเหนือของไทย โดยใช้แนวความคิด เครือข่ายทางสังคม อธิบายพฤติกรรม

และบทบาทของผู้ที่ถูกศึกษาในลักษณะระบบอุปถัมภ์ ความสัมพันธ์ส่วนตัว การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ รวมทั้งความถี่และระยะเวลาที่ได้มีความสัมพันธ์กัน ที่มีผลต่อการเพิ่มพูนอว่าจาระฐานะของคนของผู้นำห้องถีบ

ระบบเครือญาติในชุมชน จากการศึกษาพบว่าระบบเครือญาติที่ดำรงอยู่ในชุมชน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนทั่วไปให้การยอมรับผู้นำความธรรมชาติ ดังจะเห็นได้จากการขยายกิจกรรมของผู้นำความธรรมชาติ โดยเริ่มขยายจากเครือญาติแล้วจึงขยายต่อไปถึงสมาชิกอื่นในชุมชน ในลักษณะนี้ซึ่งให้เห็นว่า ระบบเครือญาติเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้นำความธรรมชาติได้รับการยอมรับจากคนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โควาท สุทธนารักษ์ (2531)

ลักษณะเฉพาะตัวของผู้นำความธรรมชาติ จากการศึกษาพบว่า การที่บุคคลได้รับการยอมรับนั้นถือให้เป็นผู้นำความธรรมชาติ บุคคลนั้นมีลักษณะที่เด่นกว่าบุคคลทั่วไปในชุมชน คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกว่าสมาชิกคนอื่น สามารถผสมกลมกลืนกับบุณธรรมและความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน และสามารถใช้เวลาและความคุ้องการที่แท้จริงของสมาชิกในชุมชนได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ส่าລី หองธូ (2526) นอกจากนี้แล้ว ผู้นำความธรรมชาติยังมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีและมีประสบการณ์ที่กว้างไกล ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้นำความธรรมชาติได้ผ่านกระบวนการเรียนรู้จากภายนอกชุมชนอย่างมาก ทำให้ผู้นำความธรรมชาติมีโลกทัศน์ที่กว้าง จึงทำให้มีความเข้าใจในชุมชนคนเองและสังคมภายนอกชุมชน จนสามารถวิเคราะห์สภาวะปัญหา สาเหตุของปัญหา รวมทั้งสามารถเสนอทางออกในการแก้ปัญหาในชุมชนได้ (มงคล ค้านานิพัทธ์ และคณะ, 2333, หน้า 29) สำหรับการศึกษา อายุ และเพศของผู้นำความธรรมชาติในงานวิจัยนี้พบว่า ไม่เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้สมาชิกในชุมชนยอมรับและศรัทธาให้เป็นผู้นำความธรรมชาติ เนื่องจากผู้นำความธรรมชาติมีการศึกษา อายุที่แตกต่างกันไป และผู้นำความธรรมชาติที่พบมีทั้ง เพศหญิงและเพศชาย

ลักษณะรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้นำความธรรมชาติกับบุคคลในชุมชนในลักษณะ เพชรนุน หน้าคือ ผู้ส่งข้อมูลกับผู้รับข้อมูลนี้ลักษณะคล้ายคลึงกันในเบื้องต้นคือ ความเชื่อ การศึกษาและสถานะทางสังคม การติดต่อสื่อสารจึงเป็นแบบไม่เป็นทางการทำให้เกิดความใกล้ชิดและความไว้วางใจระหว่างผู้นำความธรรมชาติกับสมาชิกในชุมชน

2. บทบาทของผู้นำความธรรมชาติในการเปลี่ยนแปลงในชุมชน

สังคมชนบทในอดีต เป็นชุมชนที่แยกตัวโดดเดี่ยวจากอื่นๆ เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ห่างไกล การติดต่อระหว่างรัฐกับชุมชนจึงเป็นไปด้วยความยากลำบาก การปกครองของชุมชนจึงมีความเป็นอิสระ ในชุมชนสามารถใช้อำนาจในการจัดการทรัพยากรและแก้ไขปัญหาของชุมชนตามเงื่อนไขของการอยู่ร่วมกันอย่างพึ่งพาอาศัยกัน ภายใต้การผลิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตามความธรรมชาติ จึงถือได้ว่าสังคมชนบทในอดีตสามารถพึ่งพาตนเองได้ในวิถีการผลิตแบบยั่งยืนและมีจำนวนประชากรไม่มากนัก

เมื่อในปัจจุบันประเทศไทย เริ่มจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 คั่งแค่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา มีเป้าหมายของการพัฒนาเพื่อรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ที่จะนำไปสู่ความทันสมัย การพัฒนาสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานจึงเป็นวิธีหนึ่งที่รัฐใช้เพื่อสนับสนุนการเข้ามาร่วมของการเมืองระดับชาติ ที่เอื้ออำนวยต่อการแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยไม่ได้ทำลายวิถีการผลิตที่อยู่ก่อนหน้านี้อย่างสิ้นเชิง (ขยันค์ วรรธนะภูติ, 2533, หน้า 162) แต่ชุมชนบ้านแพะ เวียงในพื้นที่ภูเขาจึงทำการศึกษาครั้งนี้มีลักษณะที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ กล่าวคือ ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ชี้เป็นความทันสมัยที่เนื่องในเป็นการเปิดดูแลชุมชนสู่โลกภายนอกและเป็นการ เอื้ออำนวยให้ระบบพันธุกรรมขยายตัวเข้าสู่ชุมชน อย่างรวดเร็วและได้ทำลายวิถีการผลิตแบบพึ่งตนเอง เก็บสิ่น เชิง พร้อมกับการมีวิถีการผลิตแบบใหม่ ซึ่งเน้นการปลูกพืชพากเพียรที่ต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจนอกชุมชน

การขยายตัวของอัตราการเจริญและระบบพันธุกรรมที่เข้าไปในชุมชน ได้ทำให้บทบาทของผู้นำในชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นผู้นำที่เป็นทางการหรือผู้นำธรรมชาติที่อยู่ในชุมชนผู้นำเหล่านี้มีคุณลักษณะที่มีความสามารถทางด้านการบริหารจัดการ และการตัดสินใจ ที่สำคัญ คือ ผู้นำที่มีความรับผิดชอบต่อชุมชน โดยเฉพาะผู้นำความธรรมชาติ ไม่ได้เป็นไปตามกฎหมาย หรือระเบียบใด ๆ แต่บทบาทที่เกิดขึ้นนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (เอกนฤต โทรตัน, 2533, หน้า 50) คั่งกรณีบทบาทผู้นำกลุ่มนี้ผู้นำความธรรมชาติทั้งสามคน ได้มีบทบาททางด้านนี้คือ ผู้นำความธรรมชาติจะเป็นผู้ตัดต่อประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่อยู่นอกชุมชน เพื่อที่จะนำทรัพยากรเข้ามาช่วยพัฒนาแก้ปัญหาของสมาชิกในชุมชน เช่น การ

มีบทบาทในฐานะผู้อ้าว โสที่มีความแตกต่างกับบุคคลทั่วไปในชุมชน ซ้าย ไอล์ เกลี่ยประนีประนอมหัวพิพาทค้าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน (กำธร ชัยลักษ, 2535, หน้า 107) หรือบทบาทในการให้คำแนะนำ การกระตุนส่งเสริมและสนับสนุนคนในชุมชน (สำลี ทองธี, 2526, หน้า 51) ในการติดต่อค้าขายกับเครือข่ายผู้มีอำนาจทางด้านเศรษฐกิจในชุมชน

สำหรับผู้นำที่เป็นทางการในชุมชน ได้มีการสะสูงทุกจากการทุบประยะชน์จากกิจการทั้งที่ถูกกฎหมายและจากการที่ผิดกฎหมาย ซึ่งจะมีเครือข่ายความสัมพันธ์กับนักธุรกิจในชุมชน และกับเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายที่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้กฎหมายได้ดัง เช่น กรณีเครือข่ายการค้าไส้ เมื่อเป็นเช่นนี้เท่ากับว่าผู้นำที่เป็นทางการในชุมชนมีบทบาทเป็นตัวแทนของระบบราชการจะต้องปฏิบัติความหน้าที่และมีบทบาทตามกฎหมายหรือจะ เป็นบุคคล ไว้ แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามหน้าที่และไม่ได้มีบทบาทตามกฎหมายและจะ เป็นบุคคล ไว้ และไม่ได้ยึดในความสัมพันธ์และความรู้สึก ต่อบุคคลของชุมชนในการแก้ไขปัญหา เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้คนในชุมชนไม่มีความศรัทธาและเชื่อถือในผู้นำที่เป็นทางการ ปรากฏการณ์ที่ตามมาคือผู้นำความธรรมชาติ ได้มีบทบาททางด้านค้าง ๆ ในชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะบทบาทที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะ ในการแก้ปัญหาของชุมชน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่ามีประเด็นที่น่าจะเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

แนวทางในการพัฒนาชุมชน เมื่อพิจารณาแนวทางและการกำหนดนโยบายการพัฒนาชุมชนในปัจจุบัน พบว่าการกำหนดนโยบายในการพัฒนาชุมชนมาจากความต้องการที่บุคคล องค์กร หรือสถาบันค้าง ๆ มองว่า แนวทางนี้จำเป็นต่อสมาชิกในชุมชน หรือเป็นประยะชน์ต่อสังคม จึงควรจะยึดยกมาเป็นปัญหาในการกำหนดนโยบาย ดังนั้น นโยบายในการพัฒนาชุมชนจึงเป็นแนวทางที่สอดคล้องค่ามิยมที่เลือกสรรแล้วของผู้นำ ซึ่งอาจขัดแย้งกับความต้องการที่เหล็ริงชุมชนและไม่ครอบคลุมความต้องการของสมาชิก เพราะหากการมีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลข่าวสารในการตัดสินใจคือผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย

ประเด็นที่ต้องการเสนอแนะ เชิงนโยบาย ได้แก่

ประการแรก การกำหนดคนนโยบายในการพัฒนาชุมชน ไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม ควรคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการ เสนอความคิดเห็นของสมาชิกที่เกี่ยวข้องในชุมชนนั้น ๆ ควรมี การประสานงานร่วมมือระหว่างผู้นำที่เป็นทางการ ผู้นำความธุรกิจ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อ ศึกษาปัญหาและหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วม

ประการที่สอง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ควรเข้าไปมีบทบาท กระตุ้นให้ชุมชนมีการตื่นตัวในการพัฒนา และเข้าไปมีส่วนร่วมในการแสวงหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ซึ่งในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะมอบบทบาทและหน้าที่ตั้งกล่าวให้กับผู้นำที่เป็นทางการ ในการที่จะกำหนดความต้องการของชุมชน โดยมองข้ามความสำคัญของผู้นำความธุรกิจและ กลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เมื่อเกิดปัญหาในชุมชนแล้ว ไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าว โดยอาศัยกลไกของ รัฐ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชุมชนจะหันเข้าหาก ไซบูนฯ โดยใช้วิธีการส่วนตัว ซึ่ง เป็นการแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้า เท่านั้น การพัฒนา ไม่สามารถกระทำในลักษณะที่ต่อเนื่อง ได้ เพราะการขาดทรัพยากร มนต์สันสนุน หากแนวทางการพัฒนามาจากความต้องการของชุมชนที่แท้จริง โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมใน การแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูล แนวทางการพัฒนาดังกล่าวจะ เกิดประโยชน์มากกว่าที่เป็นอยู่

ประการที่สาม ผู้นำความธุรกิจและกลุ่มที่เกิดขึ้นอย่าง ไม่เป็นทางการ เป็น ภาคส่วนที่อนันต์ให้เห็นว่า ชุมชนมีแนวทางในการจัดการคุณค่า เอง และมีความหมายสัมภพธรรม และวิถีชีวิต การที่รัฐเข้ามายังกลุ่มที่เป็นทางการ ความนโยบายจากส่วนกลาง จึง เป็นการนำเอา กรณีมาสูบให้กับชุมชน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางนี้คือ รัฐควรเข้ามาศึกษาความสัมพันธ์ ที่เชื้อชักของชุมชน และ ไม่ละ เลยกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ ซึ่ง เกิดจากการร่วมกันแก้ปัญหาของชุมชน รวมทั้งสนับสนุนด้านความรู้ เวินทุน การพัฒนาบุคลากร เพื่อให้กลุ่มเกิดพัฒนาการและสร้างประโยชน์ ให้ชุมชนต่อไปอย่างมีระบบรวมทั้ง หมายความทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของชุมชน

2. ข้อเสนอแนะต่อบทบาทผู้นำที่เป็นทางการและผู้นำความธุรกิจ

จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยและเงื่อนไขที่ทำให้ผู้นำความธุรกิจมีบทบาทที่ เด่น กว่าผู้นำที่เป็นทางการ เนื่องมาจาก การเกิดวิกฤตการณ์ในชุมชน และผู้นำที่เป็นทางการจะ เราย ใน การแก้ไขปัญหา รวมทั้งผู้นำความธุรกิจสามารถเข้าใจสภาพปัญหา ความต้องการและการ

เปลี่ยนแปลงภาษาในชุมชน ได้คือ สามารถสื่อความคิดความเข้าใจกับสมาชิกในชุมชน ได้อย่างมี พลัง ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็น ดังนี้

2.1 ในชุมชนชนบท โดยทั่วไปมีทั้งผู้นำที่เป็นทางการ และผู้นำความธรรมชาติ ผู้นำ แต่ละประเพณีมีจุดเด่นของคนเอง ควร เปิดโอกาสให้ผู้นำทั้งสองประเพณีได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลสภาพปัญหาของชุมชน แนวคิดและวิธีการแก้ไขปัญหาที่ผ่านประสบการณ์ จากการปฏิบัติที่มีลักษณะ เป็นการพูดคุยแบบ ไม่เป็นทางการ จะทำให้ได้กระบวนการในการแก้ไขปัญหา สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน

2.2 ในสถานการณ์ของชีวิตริบ ผู้นำความธรรมชาติ ไม่อาจจะหยุดนิ่งอยู่กับแนวคิด ประสบการณ์ในอดีต และกิจกรรมในปัจจุบัน ได้ เพราะสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกชุมชน ได้มี การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้นำความธรรมชาติจึงจำเป็นจะต้องค้นคว้าหาแนวคิดและกิจกรรม ใหม่ หรือ ได้รับการ เสริมและพัฒนาอยู่ตลอด ทั้งนี้อาจทำ ได้โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากการอบรมสัมมนา การศึกษาดูงานทั้ง ในหมู่ผู้นำคู่worth กันเองและแหล่งวิชาการภายนอก เพื่อที่ จะสามารถสนองตอบปัญหาความต้องการและสถานการณ์ของชุมชน ได้

3. ข้อเสนอแนะต่อนักพัฒนาที่มีบทบาทในการพัฒนาชุมชน

จากประสบการณ์ที่ได้เข้าไปคุยกับชุมชนของผู้วิจัย ทำให้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นจากการ เข้าไปพัฒนาชุมชนของนักพัฒนา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 โดยทั่วไปแล้วผู้นำมีอยู่หลายประเพณี และมีอยู่ในทุกชุมชนซึ่งสามารถที่จะค้น หาผู้นำความธรรมชาติ ได้โดยการศึกษาชีวิตริบประสบการณ์ บุคลิก แนวคิด และพฤติกรรมที่สื่อองคอบ ต่อปัญหาและสถานการณ์ปัจจุบัน โดยผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนกับชาวบ้านหรือผู้นำความธรรมชาติ ในชุมชน

3.2 การ เป็นผู้นำนี้มีข้อจำกัดอย่างหนึ่งคือ ปัจจัยและสถานการณ์หลายอย่างบีบ บังคับกันอัน เป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากการประชุม และความต้องการของประชาชาน บุคคลบางคน เป็นผู้นำ ขึ้นมา ได้คือ เพราะได้รับการยกย่อง ให้เป็นผู้นำ บางคนนั้นพยายามยกตัวเองขึ้นมา ล้วนผู้นำบางคน

นั้น เป็นที่ยกย่องนับถือของสมาชิกในชุมชน ดังนั้นในการทำงานในหมู่บ้าน นักพัฒนาอาจจะพบผู้นำบางคนซึ่ง ไม่สนใจงานพัฒนา และผู้นำบางคนอาจแสดงความไม่เป็นมิตร อย่างไรก็ตาม นักพัฒนา จะต้องให้ความสนใจคุ้มครองผู้นำทุก ๆ คนอย่างเท่าเทียมกัน และช่วยกันพัฒนาฝีกอบรมให้กระทำการให้เป็นประยุกต์ต่องานพัฒนาชุมชน

3.3 ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้นำตามธรรมชาติคือ ผู้นำตามธรรมชาติแต่ละคน ข้อมูลจำกัดของคนเอง ในการช่วยงานพัฒนา ฉะนั้นstein นักพัฒนาต้องทำงานร่วมกับผู้นำตามธรรมชาติ นักพัฒนาควรจะหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้นำตามธรรมชาติให้ลึก เอื้อม เพราะผู้นำตามธรรมชาติ บางคนมีผู้มากขอความช่วยเหลือมาก ซึ่งอาจจะมีทั้งผู้นำที่เป็นทางการและสมาชิกในชุมชน ทำให้ผู้นำตามธรรมชาติมีงานมาก เกินกำลังของคนเอง ไม่มีเวลาให้กับครอบครัว ผลที่ตามมาคือผู้นำตามธรรมชาติ เกิดความท้อและจะเบื่อต่องานพัฒนา ได้

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยสืบเนื่อง

4.1 ควรจะมีการวิจัยในประเด็นนี้อีกในกรณีศึกษาอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่า ผู้นำตามธรรมชาติมีบทบาทย่างไรบ้าง มีปัจจัยอะไรบ้างที่เข้ามามีอิทธิพลต่อผู้นำตามธรรมชาติ ทั้งนี้เพื่อหาปัจจัยร่วมที่มีลักษณะ เป็นสาがらและบังจัดที่มีลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งหากสามารถค้นพบปัจจัยดังกล่าว ได้ก็จะเป็นประยุกต์ต่องานพัฒนาทั้งของภาครัฐและเอกชนในการประยุกต์ผล การวิจัยไปใช้ได้ในขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

4.2 ควรจะมีการวิจัยในประเด็นนี้อีก อาจใช้วิธีการวิจัย และการวิเคราะห์รูปแบบอื่น เพื่อหารือแนวโน้มของปัจจัยที่เกี่ยวข้องว่ามีปัจจัยอะไร มีความสำคัญมากน้อยกว่ากันอย่างไร

4.3 ควรจะมีการวิจัยแนวทางประสานความร่วมมือในการทำงานระหว่างผู้นำที่เป็นทางการกับผู้นำตามธรรมชาติ

4.4 ควรจะวิจัยว่า ถ้ามีปัจจัยและเงื่อนไขต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกชุมชน แต่ผู้นำที่เป็นทางการที่เข้มแข็ง จะเกิดผู้นำตามธรรมชาติอีกรึเปล่า ไม่ และจะเกิดผลลัพธ์ต่างในด้านบทบาทต่าง ๆ จากที่พูดในงานวิจัยนี้อย่างไร